

[Carl Petersen.]

ningen af rugen i fjor var meget ugunstigt, således at der med de indmalingsprocenter, der blev fastsat, har måttet anvendes rug med en højere procent spiret kerne i, end der almindeligt anvendes til brødfremstilling. Det er kedeligt, at dette har været nødvendigt, men der er vel al grund til at vente, at en gentagelse ikke finder sted i det kommende høstår. Lad så det, der ligger bag os, være glemt i så henseende.

Det, skatteyderne kom til at dække, blev heller ikke de store beløb, man havde regnet med, da vi behandlede loven i fjor. Jeg vil tro, at størrelsesordenen bliver omkring 5 mill. kr. i direkte tab, og det må vist siges at være nådigt sluppet på grundlag af de tal, vi arbejdede med i fjor.

Af det, jeg nu har sagt, fremgår, at den del af loven, som omhandler brødkornet, har været den værdifuldeste del af denne lovgivning. Den anden del, som drejer sig om afgifter på indført korn, og som var indsat for at stabilisere de alt for lave kornpriser på hjemmemarkedet i fjor, har betydet meget lidt. Grunden til, at den ikke har betydet noget videre, har været, at verdensmarkedets priser på foderkorn enten har ligget over de fastsatte basispriser eller så nær op ad dem, at det, når man ser på spørgsmålet ud fra helheden, praktisk taget ingen betydning har haft, hvilket fremgår af, at de samlede afgifter kun beløber sig til en sum mellem 2 mill. og 3 mill. kr. og det til trods for, at der er indført, jeg tror, jeg i dag kan bruge tallet omkring ved 1 mill. t. Trækker vi det fra, som er eksporteret som maltbyg og såkorn og måske også andet, bliver det vel en nettoimport, der ligger omkring ved 700 000-800 000 t. Man vil altså se, at den betydning, denne del af loven har haft, har været meget lille, så på dette område skydes der også helt over målet, når man hævder, at kornlovens bestemmelser har fordyret det indførte foderkorn; fordyrelsen vil kunne regnes ud til ganske få øre pr. td. korn.

Jeg kan derimod ikke lade være med, når

jeg omtaler dette, at skele lidt til den store import, som jeg har konstateret af foderkorn, og jeg gør det af frygt for, at landmændene nu igen er ved at lave til til at overfylde markedet med bacon med de deraf følgende uheldige prismæssige konsekvenser, men det må formentlig blive landbrugets egen sag.

Stort set er lovforslaget som den nugældende lov. De forandringer, der er, må betegnes som værende resultat af indhøstede erfaringer i det år, der er gået, herfra dog undtaget den forhøjede pris, som jeg skal komme tilbage til om lidt. Afleveringsfristen er forkortet med en måned. Det er nødvendiggjort af de erfaringer, vi har indhøstet. Vi har måttet fremskynde det, for at man kan få lejlighed til på et tidligere tidspunkt at have et samlet overblik over beholdningerne for at kunne fastsætte den rigtige indmalingsprocent for resten af tiden. Basispriserne er forandret lidt for milocorn og majs. Milocornprisen er sat op med 2 kr. til 39 kr., majsprisen er sat ned med 2 kr. til 40 kr. Der er både i bemærkningerne til lovforslaget og i ministerens fremsættelsestale redegjort for begrundelsen herfor; jeg finder disse ændringer rigtige og finder ingen anledning til at gå nærmere ind på dette problem, da der kan læses herom i bemærkningerne.

Der er kommet noget nyt ind i lovforslaget i forhold til den gældende lov, nemlig bestemmelsen om mælkepulver. Det har for så vidt ikke så meget med korn at gøre, men jeg har forstået, at landbrugsorganisationerne har haft et ønske, som ministeren her har villet efterkomme. Jeg har i og for sig intet at indvende imod denne bestemmelse, som ifølge den begrundelse, der er givet, synes at være fornuftig. Det er vist vanskeligt helt at kunne vurdere dens virkning i praksis, men jeg forudser, at der vil opstå visse komplikationer ved administrationen af disse bestemmelser. Jeg håber dog, at de ikke bliver større end, at den højtærede minister kan klare det.

Jeg ved, at veterinærmyndighederne har